

امنیت قضایی و غذایی

سردبیر

تأمین اجتماعی نیازمندی‌های بشر را شامل می‌شود. رفع نیازمندی‌های انسان اجتماعی محدود به تأمین شاخص‌های اقتصادی نیست، بلکه عناصر دیگری، از جمله امنیت و آزادی نیز باید در زمره نظام ارزشی او قرار داشته باشد. حکومت قانون در برگیرنده مجموع قواعد و ضوابط حاکم بر نظام اجتماعی است. ثمره قانون‌گذاری در عدالت متبلور می‌شود. میان عدالت و نیازمندی‌های انسان رابطه‌ای مستقیم وجود دارد؛ و نیازمندی‌ها ترکیبی از عناصر اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی است. عدالت زمانی برپا خواهد بود که فرصت رفع نیازمندی‌های افراد جوامع فراهم آید و همگان در چارچوب قانون به حقوق‌شان دست یابند. بنابراین، برقراری عدالت تحت شرایطی تحقق می‌یابد که حقوق افراد جامعه رعایت شود و قوانین حاکم پاسخگوی نیازمندی‌های بشر باشد.

عدالت اقتصادی یکی از عناصر اصلی در ساختار اجتماعی است. شرط لازم برپایی آن وجود امنیت قضایی است. یعنی استقرار حاکمیت قوانینی که فرصت فعالیت‌های اقتصادی را فراهم آورد. امکان تعرض اقتصادی را سد شود. و امنیت سرمایه‌گذاری را تضمین نماید. در این فضا، قوانین جدید عطف به گذشته نشود. قواعد اقتصادی در جهت اهداف توسعه انضباط یابد و حقوق مالکیت خدشه‌ناپذیر بماند.

در صورت برقراری امنیت اجتماعی و اقتصادی زیر پوشش امنیت قضایی، زمینه تحرک عوامل انگیزشی فراهم می‌شود. تحت این شرایط مشارکت سطح وسیعی از افراد جامعه در عملیات اجرایی ممکن می‌شود. ظرفیت قدرت مولد جامعه بسط پیدا می‌یابد، درآمدها بالا

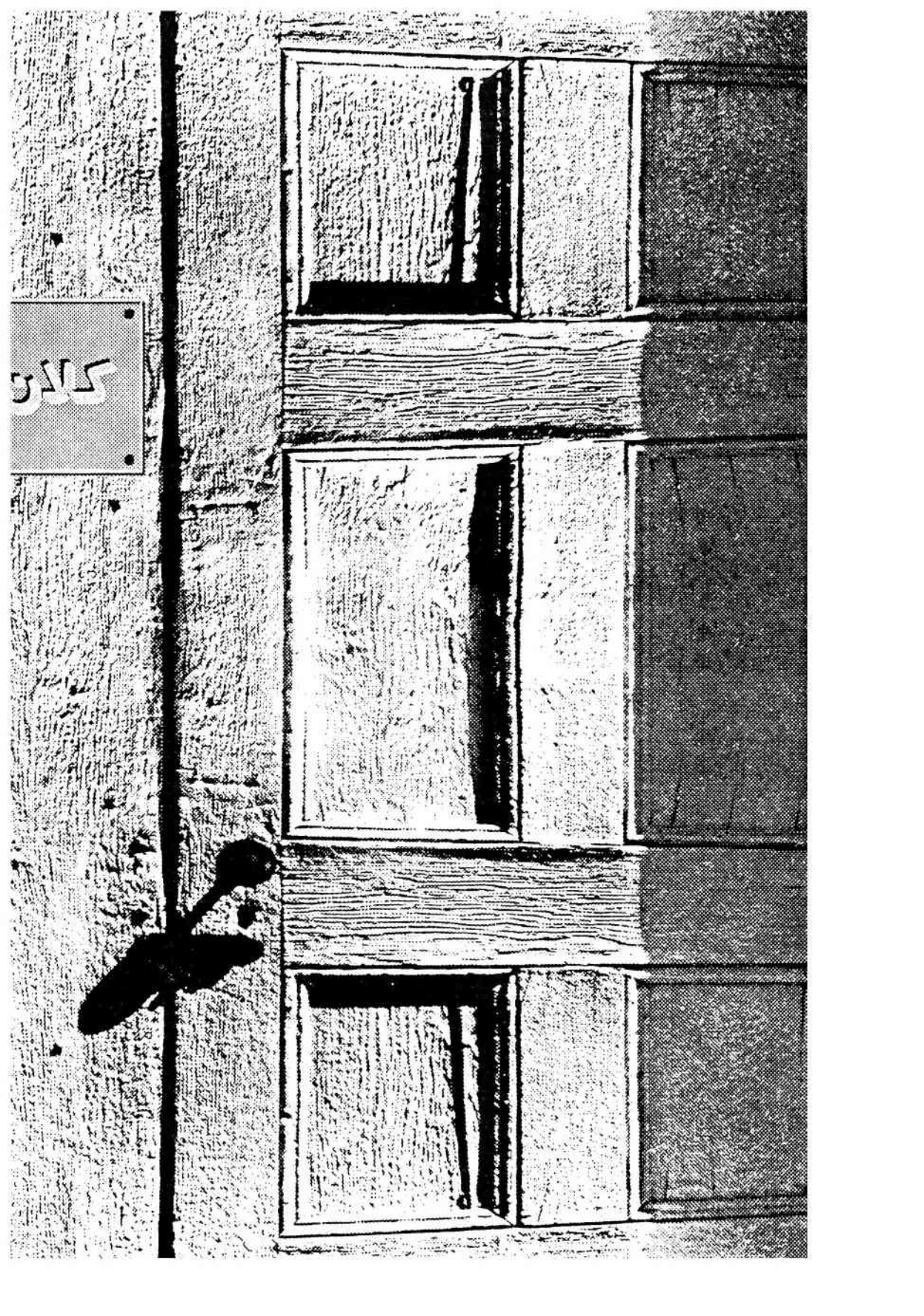
می‌رود و سهمی از آن برای چرخش سازوکار تأمین اجتماعی تخصیص می‌یابد و در ساختار برنامه‌های تأمینی باز توزیع می‌شود.

شرط لازم ایجاد امنیت غذایی، به‌عنوان عامل سد بروز فقر اولیه برای افراد، فراهم‌شدن بستر امنیت قضایی در جامعه است. امنیت قضایی به‌مفهوم تبیین قوانین مشخص و قاطعی است که فضای مناسب را برای آزادی فکر، حرکت اندیشه‌سازنده، ابداع، معماری و طراحی پروژه‌های توسعه‌درون‌زا فراهم آورد، و زیر لوای آن تحرک کنش‌ها و واکنش‌های اجتماعی و اقتصادی در چارچوب قوانین کشور و در شرایط تضمین‌شده امکان‌پذیر گردد.

در چارچوب قانون و در پرتو تحولات مثبت اجتماعی می‌توان امکان مشارکت و تصمیم‌گیری گروه‌های اجتماعی را برای شرکت مؤثرتر در فرایند تحول و تکامل فرهیختگی و برتری اندیشه تدارک دید. و در پرتو امنیت قضایی انگیزه حرکت به سوی اقتصاد تولیدی را باعث شد.

هدف تضمین امنیت غذایی را جامعه بین‌المللی تأیید کرده است و توصیه سازمان خواروبار جهانی مشارکت دادن کشورهای جهان برای جواب‌گویی به نیازهای فیزیولوژیکی تمامی انسان‌هاست. همچنین تأکید شده است که برای دستیابی به این هدف، سیاست‌های درازمدت کشورهای جهان براساس مشارکت در برنامه‌های تولید محصولات غذایی استراتژیکی تدوین و به‌مورد اجرا گذاشته شود. در این راستا کشورهای در جریان توسعه باید به عمق مفهوم این استراتژی آگاهی یافته و به‌دلایل متعدد در جهت تضمین امنیت غذایی در سطح ملی گام بردارند. ماهیت غذا به‌عنوان کالای استراتژیکی، دارا بودن ظرفیت اعمال قدرت و مزیت نسبی سیاسی به‌علت نیاز فیزیولوژیکی بشر به آن و خطرپذیری اقتصادهای وابسته به بازارهای بین‌المللی برای محصولات اساسی، بافت و ساختار روستایی کشورهای در جریان توسعه و متکی‌بودن به اقتصاد کشاورزی به‌عنوان بخش غالب اقتصادی در این کشورها و این‌که بخش کشاورزی عرضه‌کننده محل اشتغال و منبع درآمد اصلی جامعه روستایی است، دلایلی اند مبنی بر ضرورت تحولات ساختاری و زیربنایی بافت روستاها، بخش کشاورزی و ایجاد فرصت برقراری مکانیسم تأمین اجتماعی کشورهای در جریان توسعه. در عین حال: فراهم‌نمودن بستر امنیت قضایی و غذایی، شرط لازم دستیابی به اهداف استقلال، خودبستگی در محصولات استراتژیکی، نبود وابستگی و گامی مستحکم در مسیر برنامه‌های تأمین اجتماعی خواهد بود.

کلاں

۱. تأمین اجتماعی و امنیت ملی / مصطفی ایمانی
۲. استراتژی جهانی در امنیت غذایی / دکتر محمدسعید نوری نائینی
۳. استراتژی ملی در امنیت غذایی / دکتر ناصر خادم‌آدم
۴. آثار اقتصادی-اجتماعی تورم در ایران / دکتر باقر قدیری اصلی
۵. اشتغال، بازار کار و تأمین اجتماعی / محمد علیزاده
۶. بهین‌یابی پرداخت‌های بین‌نسلی و تأثیر آن در اقتصادهای فقیر /

دکتر مهرداد قُرشی